

(بررسی توجه به اصول جهت گیری اقلیمی در جهت جذب خورشیدی در محلات سنتی و تازه احداث (نمونه موردی: محله مقصودیه و محله رشديه تبریز))

باعثه رضایی¹، رعنا نجاری نابی²،

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد www.rezaei.bae3@gmail.com

تبریز،

2- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد تبریز، www.ra.najjari@gmail.com

چکیده

در دهه های پایانی قرن بیستم و شروع قرن بیست و یکم، پایداری به عنوان یکی از مباحث مطرح در کلیه عرصه ها، به ویژه در عرصه فضاهای شهری و معماری مطرح بوده است. مقوله جهت گیری از جمله مقولاتی است که توجه به آن در رسیدن به اصول پایداری حائز اهمیت می باشد، لذا این مقاله با هدف بررسی و تاثیر گذاری عوامل اقلیمی بر جهت گیری بافت های شهری و بناهای موجود در آن در جهت جذب خورشیدی مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور دو گونه بافت سنتی و مدرن در شهر تبریز انتخاب شده است. روش تحقیق در پژوهش حاضر، روش تحلیلی-پیمایشی است که روش گردآوری اطلاعات میدانی و کتابخانه ای می باشد. نتیجه حاصل از مقایسه تطبیقی دو گونه بافت شهری نشان از توجه بیشتر به اصول جهت گیری و جذب تابش خورشیدی و در نتیجه پایداری مطلوب در بافت های سنتی نسبت به بافت های مدرن می باشد.

واژه های کلیدی: جهت گیری اقلیمی، عوامل اقلیمی، جذب خورشیدی، پایداری.

1- مقدمه

یکی از نقاط قابل توجه در خصوص صرفه جویی در مصرف انرژی در رابطه با طراحی بر پایه جهت گیری مناسب در سایت و استفاده از پتانسیل های موجود در مجموعه، توجه به اقلیم منطقه می باشد. دست یابی به آفتاب، استفاده بهینه از نیروی باد و کاهش اثرات نامناسب آن و توجه به عوامل اقلیمی در جهت گیری اقلیمی بافت مد نظر می باشد.

جهت گیری اقلیمی بهینه، همواره به عنوان یکی از عوامل مهم در معماری به شمار می رفته است همانطوریکه در نوشته ها و مقالات